



สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สอง ที่สอนโดยวิธีเขียนตามคำบอกแบบจกคำเป็นกลุ่มคำ ยากง่ายกับแบบคละคำ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ตัวอย่างประชากร ที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สอง ห้อง ป 1 ก และ ป 1 ค ของโรงเรียนวัดราษฎร์ศรัทธาธรรม สังกัดกรุงเทพมหานคร และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สองห้อง ป 1 ก และ ป 1 ข โรงเรียนวัดหัวลำโพง สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2525 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมได้กลุ่มละ 30 คน โดยแบ่งตามพื้นความรู้ที่ใกล้เคียงกัน แล้วจัดเป็นคู่รวม 30 คู่ โดยใช้แบบทดสอบวัดความพร้อมทางการเขียนที่สมประสงค์ สถาปิตานนท์ สร้างขึ้น

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

2.1 แบบทดสอบความพร้อมในการเขียนของนักเรียนซึ่งสมประสงค์ สถาปิตานนท์ สร้างไว้ โดยระบุให้ใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง ระยะเวลาปลายปี หรือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สองระยะต้นปี

2.2 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง 2 ชุด เป็นแบบทดสอบประเภทเขียนตามคำบอก (Dictated test) แบ่งเป็น

ก. ชุดแรกประกอบด้วยคำ 30 คำ เรียงตามลำดับ

ความยากง่าย โดยเริ่มจากง่ายไปถึงยาก ลำดับความยากง่ายจัดตามแบบที่
สุนันท์ จงชนสารสมบัติ ได้วิจัยไว้

ข. แบบทดสอบชุดที่สอง ใช้คำตามแบบชุดที่หนึ่ง แต่
นำคำมาคละกัน ไม่จัดเรียงลำดับความยากง่าย

2.3 แผนการสอนชั้นประถมปีที่สอง เรื่องการเขียนสะกด
คำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.4 แบบฝึกหัดทักษะภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำ
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.5 แบบทดสอบท้ายบทเรียน เป็นแบบทดสอบประเภทเขียน
ตามคำบอก (Dictated test) 12 ชุด ๆ ละ 10 คำ ซึ่งแบ่งเป็น

ก. 6 ชุดแรก เป็นแบบทดสอบชนิดเรียงลำดับคำตาม
ความยากง่าย ใช้กับกลุ่มทดลอง

ข. 6 ชุดหลัง เป็นแบบทดสอบซึ่งนำคำตามแบบ ก.
มาคละกัน ใช้กับกลุ่มควบคุม

สรุปผลการวิจัย

1. ปรากฏว่านักเรียนกลุ่มทดลองคือ กลุ่มที่สอนสะกดคำโดยวิธีจัด
คำเป็นกลุ่มคำยากง่าย มีผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำสูงกว่่านักเรียนกลุ่มควบคุมซึ่ง
สอนโดยวิธีคละคำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนกลุ่มทดลองซึ่งสอนสะกดคำโดยวิธีจัดคำเป็นกลุ่มคำยาก
ง่าย ใช้เวลาในการเขียนน้อยกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม ซึ่งสอนโดยวิธีคละคำ
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า

1. นักเรียนชั้นประถมปีที่สองกลุ่มที่ได้รับการสอนเขียนสะกดคำ

ควยวิธีเขียนตามคำออกแบบจกคำเป็นกลุ่มคำอย่างง่าย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีคละคำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานทางการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะการสอนเขียนตามคำออกด้วยวิธีนำคำมาจกเป็นกลุ่มคำอย่างง่าย แล้วฝึกให้เขียนจากคำง่ายไปก่อนหน้าให้นักเรียนไม่สับสน การระลึกคำเป็นไปตามลำดับ เพราะการฝึกทักษะนี้วิธีที่โคมลคีวิธีหนึ่งก็คือ การฝึกควรฝึกจากสิ่งที้ง่ายก่อน แล้วจึงไปหาสิ่งที้งยาก (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ อ่างถึงใน ประเสริฐ เชนชิต (2518: 18) ซึ่งก็ตรงกบที่ พยุง ญาณโกมุท (2518: 88 - 90 อ่างถึงใน ทวงเกื้อน สุภักคิย 2522: 16) กลาววว่า การบอกให้เขียนตามคำออกควร เริ่มให้เขียนจากง่ายไปหายาก

2. นักเรียนกลุ่มทดลองซึ่งสอนสะกดคำโดยวิธีจกคำเป็นกลุ่มคำอย่างง่าย ใช้เวลาเฉลี่ยนในการเขียนคำทั้งหมดน้อยกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม ซึ่งสอนโดยวิธีคละคำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานทางการวิจัยที่ตั้งไว้ ซึ่งแสดงวว่าการสอนแบบนำคำมาจกเป็นกลุ่มคำอย่างง่ายนั้น นักเรียนสามารถเขียนได้ถูกต้องและรวคเร็วกวว่าแบบคละคำ

ข้อ เสนอแนะ เกี่ยวกบการสอน

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนทีได้รับการสอนเขียนสะกดคำโดยวิธีจกคำเป็นกลุ่มคำอย่างง่าย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนทีได้รับการสอนโดยวิธีคละคำ จึงมีข้อ เสนอแนะ เกี่ยวกบการสอนเขียนสะกดคำดังนี้

1. ในการสอนเขียนสะกดคำครูผู้สอนควรใช้วิธีสอนแบบนำคำมาเรียงลำดับความง่ายแล้วเริ่มฝึกจากคำที้ง่ายไปจนถึงคำยาก จะทำให้นักเรียนเขียนได้ถูกต้องรวคเร็ว ไม่สับสนเหมือนวิธีคละคำที้งใช้กบการสอนเขียนตามคำออกในปัจจุบัน

2. แบบทดสอบการเขียนสะกดคำควร เป็นแบบทดสอบเขียนตามคำออก (Dictated test) มากกว่าแบบปรนัย เพราะเด็กโคมมีโอกาส

ฝึกการฟัง การเขียน ความละเอียดรอบคอบมากกว่าที่จะขีดเครื่องหมายถูกผิดแต่เพียงอย่างเดียว

3. ผู้แต่งแบบเรียนวิชาภาษาไทย ควรลำดับบทเรียนโดยใช้คำที่ง่ายก่อนคำยากโดยตลอด

4. ในการสอนเขียนสะกดคำนั้น ควรใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนต่าง ๆ เช่นบัตรคำ บัตรภาพ แผนภูมิ ของเล่นคำ วงล้อผันคำ กลองสะกดคำ ภาพต่อ รวมทั้งการใช้เกม นิทาน เพลง และแบบฝึกหัดการสะกดคำแบบต่าง ๆ ที่น่าสนใจ เพื่อสร้างความสนใจและก่อให้เกิดความสนุกสนาน เมื่อเรียนสะกดคำ เพราะจากประสบการณ์ในการสอนและการวิจัย ผู้วิจัยพบว่า กิจกรรมและอุปกรณ์ต่าง ๆ ทำให้นักเรียนสนใจเรียน ตั้งใจฟังการสอนของครูอย่างเอาใจใส่ อยู่ในระเบียบวินัย ซึ่งมีส่วนทำให้การสอนประสบผลสำเร็จสูง

5. ปัญหาเด็กเขียนสะกดคำผิดมาก เป็นปัญหาที่ครูผู้สอนควรเอาใจใส่และหาทางแก้ไขด้วยการสอนซ่อมเสริม หาวิธีสอนแปลก ๆ ใหม่ ๆ จัดกิจกรรมที่สนุกสนานสร้างความสนใจให้เด็กอยากเรียนรู้ อยากฝึกฝน ซึ่งจะก่อให้เกิดความชำนาญขึ้น โดยอัตโนมัติ ดังที่ เอ็ดมันด์ เฮนเดอร์สัน (Edmund H. Henderson 1974: 176 - 177) กล่าวว่า การที่จะอ่านและเขียนได้ถูกต้องนั้น นอกจากสติปัญญาของเด็กแล้ว ยังต้องอาศัยการฝึกฝน การจำ การสังเกต และการเอาใจใส่อย่างสม่ำเสมอ

6. จากการวิจัย เป็นที่น่าสังเกตว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางการเขียนคำ เมื่อได้รับการสอนเขียนตามคำบอกด้วยวิธีจัดคำเป็นกลุ่มคำ ยากง่าย จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำสูงขึ้นมากอย่างเห็นได้ชัด (ดังตารางที่ 5 ซึ่งแสดงคะแนนความพร้อม และตารางที่ 7 ซึ่งแสดงคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ) ซึ่งน่าจะเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในอันที่จะนำเทคนิคการสอนเขียนตามคำบอกที่จัดคำตามลำดับความยากง่าย ไปใช้ในการสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่มีความสามารถทางการเขียนคำ

7. ในการสอนทักษะภาษาจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้อง เตรียม

แบบฝึกหัดไว้ให้นักเรียนฝึกฝนหลังจากเรียนเนื้อหาจบแต่ละครั้ง เพื่อช่วยพัฒนาความเข้าใจความหมายของคำที่เรียนไปแล้ว และช่วยให้ครูได้ทราบว่านักเรียนยังมีข้อบกพร่องในเรื่องใด

8. ควรสอน เขียนสะกดคำให้สัมพันธ์กับทักษะอื่น ๆ ในภาษาไทย เพราะการฟัง พูด อ่าน และเขียน เป็นทักษะที่สัมพันธ์กันเสมอ ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ในการฟัง พูด อ่านสูง มักจะมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสูงด้วย โดยเฉพาะการอ่านและเขียนนั้นมีความสัมพันธ์กันสูงมาก กล่าวคือ การเขียนสะกดคำและการอ่านนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดคนที่มีความสามารถในการอ่านสูง จะมีความสามารถทางการเขียนสะกดคำสูงด้วย คนที่คอยความสามารถทางการอ่านจะคอยความสามารถทางการเขียนสะกดคำด้วย (William S. Gray 1953: 403 - 410) จึงจำเป็นที่ครูจะต้องจัดหากิจกรรมที่สอดคล้องกัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเขียนสะกดคำให้ได้สูงสุด

9. นอกจากจะสอน เขียนสะกดคำให้สัมพันธ์กับทักษะอื่นในภาษาไทยแล้ว การฝึกเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง ยังจำเป็นต้องให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ ด้วย เพื่อเป็นการฝึกฝนความถูกต้องในการใช้ตัวสะกดการันต์ให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาเรื่องระดับความยากง่ายของคำให้กว้างขวางโดยศึกษากับเด็กจำนวนมาก ๆ ทุกระดับชั้น เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแบบเรียนภาษาไทย แบบฝึกหัดและแบบทดสอบในการเขียนสะกดคำ
2. ควรสร้างแบบทดสอบการเขียนสะกดคำที่เป็นแบบทดสอบมาตรฐาน โดยมีการเรียงลำดับความยากง่ายของคำ เพื่อใช้กับนักเรียนในแต่ละระดับชั้น
3. ควรมีการวิจัย เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของนักเรียนในระดับนี้ เช่น อายุ เพศ เศรษฐกิจ อาชีพของบิดามารดา ว่าสิ่งใดจะมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของการเขียนสะกดคำเพียงใด เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการสอนสะกดคำให้นักเรียนเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด